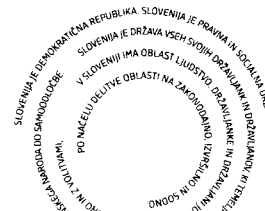

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 95 80, f: 01 478 98 70, e: ps-dlgv@dz-rs.si, www.dz-rs.si

Skupina poslank in poslancev
(prvopodpisani Rihard Braniselj)

Ljubljana, 8. 3. 2013

**DRŽAVNI ZBOR
REPUBLIKE SLOVENIJE**

Na podlagi 88. člena Ustave Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 33/91-I, 42/97, 66/2000, 24/03, 69/04 in 68/06), 19. člena Zakona o poslancih (Uradni list RS, št. 48/92, 15/94, 19/94, 44/94, 123/04 in 90/05) ter 114. in 115. člena Poslovnika Državnega zbora Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 35/02, 60/04, 64/07 in 105/10) vlagamo podpisani poslanci

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VLADI REPUBLIKE SLOVENIJE

in vam ga na podlagi 114. člena Poslovnika državnega zbora Republike Slovenije pošiljamo v obravnavo.

Na sejah Državnega zbora Republike Slovenije in na sejah matičnega delovnega telesa bodo sodelovali; Rihard Braniselj, dr. Gregor Virant in Kristina Valenčič.

Priloga:
- podpisi poslank in poslancev

DRŽAVNI ZBOR REPUBLIKE SLOVENIJE		
Prejeto: 08-03-2013		
Šifra:	020-12	13-19 1
Povezava:		
EPA:	1053-VI	EU:
Sign. zn.:		
Kratica:		

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH ZAKONA O VLADI REPUBLIKE SLOVENIJE

I. UVOD

1. Ocena stanja in razlogi za sprejem zakona

V zadnjih letih je bilo v Sloveniji javno izpostavljenih več primerov političnih oz. javnih funkcionarjev, ki so v različnih fazah kazenskih postopkov in kljub pritisku javnosti niso odstopili ali se odrekli kandidiranju. Kot razloge za vztrajanje na svojih funkcijah so v glavnem navajali politično motiviranost pravosodnih organov.

Takšno ravnanje spodkopava temelje države, saj ruši temeljno zaupanje državljanov in državljanov tako v pravno državo kot v zakonodajno in izvršno vejo politične oblasti. »Obramba« politikov, ki »ne priznava sodišča«, po eni strani neposredno spodjeda nujno avtoriteto pravosodja, po drugi pa želi posredno ustvarjati občutek, da je pravosodje pristransko, nestrokovno in vodeno s strani dela politike, kar se pogosto interpretira, kot da obstajata dve pravni državi, ena za »navadne« državljane in druga za privilegirane. Zaupanje ljudi v pravo in pravno državo je prav zaradi tovrstnega neodgovornega ravnanja nekaterih politikov načeto. Stopnja zaupanja javnosti v pravosodni sistem je ključna za njegovo učinkovito funkcioniranje. Enako seveda velja tudi za zaupanje javnosti v politiko, ki je v zadnjih letih izjemno nizko in vodi do škodljivih občutkov, da so vsi politiki enaki in da je edina alternativa zavrnitev politike v celoti. Ravnanje politikov v kazenskem postopku, ki vztrajajo na svojih funkcijah, ali na te funkcije, kljub kazenskim postopkom ali obsodbam, celo kandidirajo, pa občutek umazanosti in pokvarjenosti politikov in politike le krepi.

V skrbi za krepitev pravne države bi moral funkcionar, ki se znajde v kazenskem postopku, odstopiti. Le takšno ravnanje je v skladu s pričakovano integriteto, kot jo opredeljuje zakon o integriteti in preprečevanju korupcije. Temeljni cilj omenjenega zakona, sprejetega v letu 2010 je, da država največjo možno pozornost posveti krepitvi integritete v javnem sektorju, torej zagotovi pogoje, da uslužbenci in funkcionarji svoje delo opravljajo pošteno in profesionalno. Vendar pa veljavna zakonodaja formalno ne obvezuje funkcionarjev, ki so v kazenskem postopku, da bi odstopili, oziroma ne omogoča, da bi jim funkcija prenehala po zakonu. Očitno se je zakonodajalec zanašal na nesporno dejstvo, da takšen odstop funkcionarjem narekuje že splošna profesionalna etika. Ne le stanje, temveč nazadovanje politične kulture, razkranje temeljnega zaupanja in sprejemanja kot ključnega veziva družbene pogodbe, razgradnja pravne države, naraščajoče in vse bolj radikalno izraženo nezadovoljstvo vse večjega deleža ljudi nad takšnimi razmerami narekuje številne odločne, a premišljene in načelne ukrepe. Mednje po našem trdnem prepričanju sodi tudi zapis, sicer običajno nenapisanih »samoumevnih« pravil etičnega in profesionalnega ravnanja javnih funkcionarjev, v zakonodajo Republike Slovenije.

Pri tem se lahko v določeni meri opremo tudi na obstoječo ureditev položaja javnih uslužbencev. Trenutno stanje na tem področju v Sloveniji namreč zaznamuje absurda situacija, ko so za delo javnih uslužbencev v tem kontekstu zahtevani bistveno strožji pogoji kot za delovanje funkcionarjev. Ureditev je nesistemska, še posebej, ker so funkcionarji javnim uslužbencem praviloma nadrejeni, kar v praksi pomeni, da za nadrejene veljajo nižji zakonski standardi za zagotavljanje integritete kot za njihove podrejene in ne obratno.

2. Cilji, načela in pogloblitve rešitve predloga zakona

Iz navedenih razlogov predlagamo ureditev, po kateri se statusa uradnikov in funkcionarjev glede vstopnih pogojev in pogojev prenehanja funkcije izenačita, oziroma da so pogoji za prenehanje mandata funkcionarjev še nekoliko strožji, kot veljajo za uradnike. Uradniki morajo po veljavnem zakonu o javnih uslužbencih že ob prijavi na razpis za delovno mesto izkazati, da niso pravnomočno obsojeni zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti in da niso bili obsojeni na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot šest mesecev ter da zoper njih ni bila vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti (2. odstavek 88. člena). Uradniku delovno razmerje preneha, če je s pravnomočno sodbo obsojen za naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, z nepogojno kaznijo več kot šest mesecev (2. tč 1. odst. 154. člena).

Za politične funkcionarje se ureditev razlikuje. Pravico biti voljen za poslanca ima v skladu s 7. členom Zakona o volitvah v državni zbor državljan RS, ki je na dan glasovanja dopolnil osemnajst let in mu ni odvzeta poslovna sposobnost. Za občinskega svetnika ali župana lahko kandidira državljan RS ali druge države članice EU s stalnim prebivališčem, ki je na dan glasovanja dopolnil 18 let starosti (5. in 103. člen Zakona o lokalnih volitvah). Pri pogojih za imenovanje predsednika vlade, ministrov in državnih sekretarjev pa obstaja pravna praznina, saj veljavna zakonodaja ne predpisuje prav nobenih pogojev - niti najbolj osnovnih, kot sta poslovna sposobnost ali polnoletnost.

Uradniku pogodba o zaposlitvi preneha veljati, če je s pravnomočno sodbo obsojen na naklepno kaznivo dejanje, ki se preganja po uradni dolžnosti, z nepogojno kaznijo več kot šest mesecev zavora (2. tč 1. odst. 154. člena). Tudi poslancu, občinskemu svetniku in županu funkcija preneha, če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zavora, daljšo od šest mesecev (9. člen zakona o poslancih, 73a. člen Zakona o lokalni samoupravi). Drugače je za predsednika vlade, ministre in državne sekretarje, pri katerih ni določbe, ki bi urejala prenehanje funkcije zaradi obsodbe v kazenskem postopku.

Namen sprememb v predlaganem zakonu je natančneje določiti in z vidika integritete zaostri pogoje za nastop funkcije predsednika vlade, ministrov in državnih sekretarjev, s sočasno predlaganimi spremembami drugih področnih zakonov pa te pogoje izenačiti s pogoji za preostale javne funkcionarje. Za vse našteje funkcionarje predlogi sprememb zakonodaje zato določajo iste dodatne vstopne pogoje: neobstoj pravnomočne obsodbe na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot tri mesece, oziroma zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti tudi obsodbe na pogojno kazen zavora v trajanju več kot tri mesece, neobstoj pravnomočne obsodbe zaradi katerega izmed kaznivih dejanj zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva iz šestindvajsetega poglavja Kazenskega zakonika ter neobstoj pravnomočne obtožnice zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

V zvezi s prenehanjem funkcije naštetim funkcionarjem, ta in drugi predlogi sprememb zakonodaje, poleg pravnomočne obsodbe na nepogojno kazen zavora, daljšo od treh mesecev in pri uradno pregonljivih, naklepnih kaznivih dejanjih tudi na pogojno kazen zavora daljšo od treh mesecev, kot razlog za prenehanje uvajajo tudi obsodbo zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva, ne glede na kazen, in vloženo pravnomočno obtožnico zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki

se preganja po uradni dolžnosti. Pravnomočna obtožnica namreč, kljub nedvoumni domnevi nedolžnosti, predstavlja že sorazmerno visoko stopnjo presoje utemeljenosti očitane kaznivega dejanja in to ne le s strani policije in tožilstva, ampak tudi sodišča. Zato je v državah z visoko (t.j. normalno in običajno) ravni politične kulture stvar nenapisane norme oz. obvezujočega pravila, da se taki politiki začasno - torej do dokončnega sodnega epiloga - s svoje funkcije umaknejo in se tako izognejo morebitnemu konfliktu interesov ter zlorabi oblasti, kar omogoči pravosodni veji oblasti, da neovirano opravi svoje delo. Standardi za prenehanje funkcije morajo biti v tem primeru strožji od tistih, ki veljajo za uradnike. Poleg možnosti izvajanja neprimernih pritiskov na delo pravosodnih organov, ki jih povzroča vztrajanje politika v kazenskem postopku na svoji funkciji, in posledičnega nezaupanja javnosti tako v delo politike kot pravosodja, je neprimerno tudi sporočilo, ki ga tako ravnanje pošilja svojim podrejenim, t.j. uradnikom. Za uradnike ne morejo veljati višji standardi, kot veljajo za politike, temveč obratno.

S tem zakonom predlagane rešitve so usklajene tudi s sočasno predlaganimi spremembami in dopolnitvami; Zakona o volitvah v državni zbor, Zakona o poslancih, Zakona o državnem svetu, Zakona o volitvah predsednika republike, Zakona o lokalnih volitvah in Zakona o lokalni samoupravi.

3. Ocena finančnih posledic predloga zakona za državni proračun in druga javna finančna sredstva

Predlog zakona ne bo imel finančnih posledic za državni proračun in druga javna finančna sredstva.

4. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih in prilagojenosti predlagane ureditve pravu Evropske unije

Ureditev aktivne in pasivne volilne pravice za osebe, ki so storile kazniva dejanja (in bile obsojene na zaporno kazen), je zelo različna. V večini držav imajo osebe, ki so obsojene zaradi kaznivih dejanj, pravico voliti brez omejitev, vendar obstaja nekaj držav, kjer je zaradi obsodbe osebe omejena že aktivna, kaj šele pasivna volilna pravica. Na podlagi obstoječe prakse sodišč lahko ugotovimo, da so omejitve aktivne volilne pravice sporne z vidika človekovih pravic. Omejitve pasivne volilne pravice pa imajo močne argumente.

V številnih državah lahko osebe, ki so obtožene zaradi kaznivih dejanj ali obsojene na zaporno kazen, volijo brez omejitev. Vendar pa v nekaterih državah npr. zaporniki ne morejo kandidirati oz. biti izvoljeni.

Estonska ustava v 58. členu določa, da se udeležba na volitvah lahko z zakonom omeji državljanom, ki so bili obsojeni in jim je bila odvzeta prostost. Na Madžarskem aktivne volilne pravice nimajo osebe, ki jim je na podlagi pravnomočne sodbe prepovedano sodelovanje v javnih zadevah, osebe, ki so zaprte na podlagi pravnomočne sodne odločbe, ali so v obveznem institucionalnega varstvu na podlagi pravnomočne sodne odločbe, ki je bila izdana v kazenskem postopku. Na Poljskem osebe, ki jim je bila s pravnomočno sodbo sodišča odvzeta pravna sposobnost, volilna pravica ali javne pravice (public rights) nima pravice do udeležbe na referendumu ali volilne pravice. V Romuniji vse osebe, ki jim je s pravnomočno odločbo sodišča odvzeta volilna pravica, ne morejo glasovati. Za člana danskega Folketinga je lahko izvoljen vsak, ki ima volilno pravico, razen če je kaznovan za dejanje, zaradi katerega po javnem mnenju postane

nevreden, da je član Folketinga. Vendar lahko oseba kljub temu vedno kandidira na volitvah, ne glede na ugovore o neupravičenosti. V Belgiji ni omogočeno, da glasujejo tisti, ki so bili obsojeni za kaznivo dejanje.

Po mnenju Beneške komisije (URL: [http://www.venice.coe.int/docs/2005/CDL-AD\(2005\)011-e.pdf](http://www.venice.coe.int/docs/2005/CDL-AD(2005)011-e.pdf)) je treba zapornikom omogočiti, da uveljavljajo svojo pravico voliti brez omejitev, razen če to predstavlja del kazni. V takšnih primerih pa je ključno načelo sorazmernosti in nujnosti, ki mora biti spoštovano v demokratični družbi. Zaporna kazen ne sme avtomatično pomeniti tudi odvzema ene najpomembnejših političnih pravic – pravice voliti. Beneška komisija v svojem kodeksu dobre prakse določila štiri kumulativne pogoje, ki morajo biti izpolnjeni za odvzem volilne pravice: določenost z zakonom, spoštovanje načela sorazmernosti, da je odvzem utemeljen zaradi mentalne nezmožnosti ali obsodbe za hudo kaznivo dejanje, in da je podlaga sodba sodišča.

V Latviji, na Portugalskem in v Španiji obtožba ali začetek kazenskega postopka zoper poslanca lahko vodi k njegovi (začasni) izključitvi iz parlamenta - takoj ali po odločitvi parlamenta.

Če latvijski parlament soglaša, da se zoper poslanca začne kazenski pregon, le-ta izgubi pravico do udeležbe na zasedanjih parlamenta, sejah odborov in drugih institucij, v katere je bil izvoljen ali imenovan s strani parlamenta, dokler obtožbe niso ovržene, ali do veljavnosti sodbe. V tem času ima tožilstvo pravico uporabiti vse nujne ukrepe v skladu z zakoni, ki urejajo kazenski postopek. Če je poslanec obsojen storitve kaznivega dejanja, se šteje, da je izključen iz parlamenta z dnem začetka veljavnosti sodbe.

Ko je obtožba na Portugalskem dokončna, parlament po seznanitvi z mnenjem etičnega odbora odloči o (začasni) izključitvi poslanca, da se postopki lahko nadaljujejo. (Začasna) izključitev je obvezna v primeru resnega kaznivega dejanja, za katerega je predpisana kazen več kot treh let in »in flagranti delicto«. Čas začasne izključitve je lahko omejen glede na okoliščine, primerno izvajanju mandata in poteku kazenskega postopka.

V Španiji se poslancu (začasno) odvzame parlamentarne pravice in dolžnosti, ko parlament odobri zahtevo sodišča za začetek kazenskega postopka. Na podlagi obtožbe je poslanec priprt, (začasna) izključitev velja za čas pripora. Poslancu se parlamentarne pravice in dolžnosti odvzamejo tudi v primeru, da to zahteva pravnomočna obsodba oz. v primeru, ko izvajanje obsodbe povzroči nezmožnost opravljanja parlamentarnih dolžnosti.

V Kanadi je članu Senata, ki je obtožen kaznivega dejanja, mandat zamrznjen. V Ukrajini je poslanec odpoklican, ko obtožba zoper njega postane pravnomočna.

V Litvi poslanec ne more biti izključen, če pa je osumljen storitve kaznivega dejanja, lahko najmanj 1/4 poslancev zoper njega v parlamentarno proceduro vloži predlog za začetek postopka ustavne obtožbe (to velja tudi za predsednika republike in sodnike). Če je poslanec osumljen storitve kaznivega dejanja, mora generalni državni tožilec o tem nemudoma obvestiti parlament. Predsednik parlamenta mora za vsako konkretno kaznivo dejanje predložiti poseben osnutek resolucije. Resolucija o odvzemu mandata je sprejeta, če zanjo glasuje 3/5 poslancev. Z dnem objave resolucije v množičnih medijih se smatra, da je bil poslancu odvzet mandat. Če resolucija ni sprejeta, to pomeni, da parlament ni odobril ustavne obtožbe. Poslanec, zoper katerega se začne postopek ustavne obtožbe, lahko odstopi v kateri koli fazi ustavne obtožbe pred začetkom glasovanja. V tem primeru se postopek ustavne obtožbe ustavi.

Predlog zakona ni predmet usklajevanja s pravnim redom EU.

5. Druge posledice, ki jih bo imel sprejem zakona

Sprejem zakona ne bo imel drugih posledic.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o vladi Republike Slovenije (Uradni list RS, št. 4/1993, 71/1994 - ZODPM, 23/1996, 47/1997, 23/1999 - ZSOVA, 119/2000, 30/2001 – ZODPM-C, 52/2002 - ZDU-1, 123/2004, 109/2008, 38/2010 - ZUKN, 8/2012, v nadaljevanju – Zakon o vladi RS), se dodata nova, 9.a in 9.b člen, ki se glasita:

»9.a člen

Za izvolitev v funkcijo predsednika vlade ali imenovanje za ministra mora posameznik izpolnjevati naslednje pogoje:

- da je državljan Republike Slovenije,
- da je na dan glasovanja dopolnil osemnajst let starosti,
- da mu ni odvzeta poslovna sposobnost,
- da ni bil pravnomočno obsojen zaradi katerega izmed kaznivih dejanj zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva,
- da ni bil pravnomočno obsojen na nepogojno kazen zavora v trajanju več kot tri mesece, ali zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na pogojno kazen zavora v trajanju več kot tri mesece,
- da zoper njega ni vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

9.b člen

Posamezniku, ki po določbah 9.a člena tega zakona ne more biti izvoljen v funkcijo predsednika vlade ali imenovan za ministra ali državnega sekretarja, ker je pravnomočno obtožen zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, prepoved izvolitve oziroma imenovanja zaradi te obtožnice preneha po preteku treh let od njene pravnomočnosti.«

2. člen

V Zakonu o vladi RS se 12. člen spremeni tako, da se glasi:

»12. člen

Predsedniku vlade, ministru in državnemu sekretarju funkcija preneha:

- če izgubi volilno pravico,
- če postane trajno nezmožen za opravljanje funkcije,
- če je pravnomočno obtožen zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti,

- če je s pravnomočno sodbo obsojen na nepogojno kazen zavora, daljšo od treh mesecev, ali zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na pogojno kazen zavora, daljšo od treh mesecev,
- če je s pravnomočno sodbo obsojen zaradi kaznivega dejanja zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva.

Predsedniku vlade ali ministru mandat preneha, ko državni zbor ugotovi, da so nastali razlogi iz prejšnjega odstavka. Državnemu sekretarju mandat preneha, ko vlada ugotovi, da so nastali razlogi iz prejšnjega odstavka.

V primeru prenehanja mandata po 3., 4. ali 5. alineji prvega odstavka tega člena, predsedniku vlade in ministru preneha mandat, ko državni zbor prejme obvestilo s strani sodišča, da je obtožnica oziroma sodba pravnomočna. Državnemu sekretarju mandat preneha, ko takšno obvestilo prejme vlada.

Predsednik vlade in posamezen minister lahko odstopi; predsednik mora o svojem odstopu obvestiti ministre, minister pa predsednika vlade.

Predsednik vlade in vsak minister ima pravico svoj odstop obrazložiti v Državnem zboru.«

3. člen

V Zakonu o vladi RS se za 12. členom doda novi, 12.a člen, ki se glasi:

“12.a člen

Predsednik vlade, minister in državni sekretar, ki mu je mandat prenehal, ker je pravnomočno obtožen zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, po koncu mandata ni upravičen do prejemanja nadomestila, ki bi mu sicer pripadalo.

Predsednik vlade, minister in državni sekretar, ki mu je mandat prenehal, ker je bil pravnomočno obtožen zaradi naklepne kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, je v primeru pravnomočne oprostilne sodbe upravičen do odškodnine po splošnih pravilih obligacijskega prava.«

4. člen

V Zakonu o vladi RS se na koncu prvega odstavka 24. člena doda stavek, ki se glasi:

»Za imenovanje v funkcijo državnega sekretarja se uporabljajo pogoji iz 9.a člena.«

Četrty odstavek 24. člena se spremeni tako, da se glasi:

»Državnemu sekretarju preneha funkcija po zakonu, z razrešitvijo, z odstopom ali s prenehanjem funkcije tistega, ki ga je predlagal v imenovanje.«

Prehodne in končne določbe

5. člen

Predsedniku vlade, ministrom in državnim sekretarjem, ki na dan uveljavitve zakona ne izpolnjujejo pogojev iz tega zakona, mandat preneha z dnem njegove uveljavitve.

6. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije.

III. OBRAZLOŽITEV

K 1. členu:

Zakon o vladi Republike Slovenije se s pogoji za kandidiranje za funkcijo predsednika vlade in ministra v 9.a čl. dopolnjuje v celoti, saj veljavni zakon ne vsebuje nikakršnih pogojev. Poleg splošnih pogojev (državljanstvo, polnoletnost in poslovna sposobnost) se uvajajo tudi trije izločitveni kriteriji, ki onemogočajo izvolitev oziroma imenovanje z vidika integritete neprimernega posameznika. Prvi kriterij izloča kandidate, ki so pravnomočno obsojeni zaradi katerega izmed kaznivih dejanj zoper uradno dolžnost, javna pooblastila in javna sredstva. Drugi kriterij izloča kandidate, pravnomočno obsojene na nepogojno kazen zopora v trajanju več kot tri mesece, ali zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti, na pogojno kazen zopora v trajanju več kot tri mesece. Tretji kriterij pa izloča kandidate, zoper katere je vložena pravnomočna obtožnica zaradi naklepnega kaznivega dejanja, ki se preganja po uradni dolžnosti.

Predlagani 9.b člen pa ureja situacijo, ko sodni postopek ne bi bil končan v razumnem roku, zaradi česar posameznik, zoper katerega je bila vložena pravnomočna obtožnica zaradi kaznivega dejanja, ne bi mogel biti izvoljen oziroma imenovan v funkcijo. Člen določa, da kolikor postopek ni končan v treh letih po pravnomočnosti obtožnice, prepoved izvolitve oziroma imenovanja iz tega razloga preneha.

K 2. členu:

V tem členu se dopolnjuje 12. člen Zakona o vladi RS, ki ureja prenehanje mandata predsedniku vlade, ministrom in državnim sekretarjem, in sicer tako, da se usklajuje z novim 9.a členom. Poleg splošnih oziroma naravnih (izguba volilne pravice in nastop trajne nezmožnosti za delo) se dodajajo tudi trije razlogi, enaki izločitvenim kriterijem z vidika integritete, kot so zajeti v novem 9.a členu.

K 3. členu:

Predlagani 12.a člen v prvem odstavku izključuje pravico do prejemanja nadomestila predsedniku vlade, ministru in državnemu sekretarju, ki mu sicer po zakonu pripada po prenehanju mandata, če mu mandat preneha iz razloga pravnomočne obtožnice zaradi naklepnega kaznivega dejanja.

V drugem odstavku pa je opredeljena upravičenost »razrešenega« predsednika vlade, ministra in državnega sekretarja do odškodnine po splošnih pravilih obligacijskega

prava v primeru, ko mu je mandat prenehal zaradi pravnomočne obtožnice in je bil kasneje v sodnem postopku pravnomočno oproščen.

K 4. členu:

Ta člen posega v 24. čl. Zakona o vladi Republike Slovenije in določa, da veljajo za državne sekretarje pri imenovanju na funkcijo isti izločilni kriteriji kot za predsednika vlade in ministre.

K 5. členu:

Ta člen določa, da novi, oziroma dodatni pogoji za izvolitev oziroma imenovanje v funkcijo začnejo učinkovati takoj. To pomeni, da z uveljavitvijo tega zakona preneha mandat voljenim oziroma imenovanim funkcionarjem v vladi RS, ki ob uveljavitvi tega zakona ne izpolnjujejo pogojev iz predlaganega 9.a člena.

K 6. členu:

Člen ureja začetek veljavnosti zakona.

IV. BESEDILO TISTIH DOLOČB ZAKONA, ZA KATERE SE PREDLAGAJO SPREMEMBE IN DOPOLNITVE

12. člen

Predsednik vlade in posamezen minister lahko odstopi; predsednik mora o svojem odstopu obvestiti ministre, minister pa predsednika vlade.

Predsednik vlade in vsak minister ima pravico svoj odstop obrazložiti v Državnem zboru.

24. člen

Vlada lahko na predlog predsednika vlade ali ministra brez resorja imenuje državno sekretarko ali državnega sekretarja (v nadaljevanju: državni sekretar), ki pomaga predsedniku vlade ali ministru brez resorja pri opravljanju njegove funkcije v okviru danih pooblastil.

Minister brez resorja ima lahko največ enega državnega sekretarja.

Državnemu sekretarju preneha funkcija z razrešitvijo, z odstopom ali s prenehanjem funkcije tistega, ki ga je predlagal v imenovanje.

Priloga: PODPISI POSLANK IN POSLANCEV

**Rihard Braniselj
Dr. Gregor Virant
Kristina Valenčič
Mag. Katarina Hočevar
Polonca Komar
Bojan Starman
Branko Kurnjek**

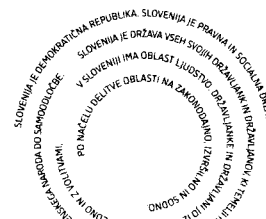
REPUBLIKA SLOVENIJA

DRŽAVNI ZBOR

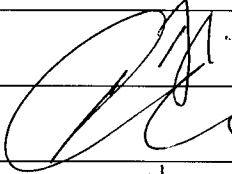
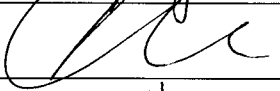
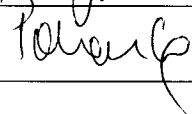
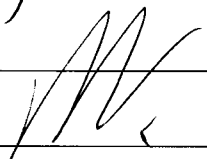
Poslanska skupina Državlanske liste

Šubičeva ulica 4, 1000 Ljubljana

t: 01 478 95 80, f: 01 478 98 70, e: ps-dl@dz-rs.si, www.dz-rs.si

PODPISI POSLANK IN POSLANCEV DL

Rihard Braniselj	
Dr. Gregor Virant	
Kristina Valenčič	
Mag. Katarina Hočevar	
Polonca Komar	
Bojan Starman	
Branko Kurnjek	